

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašininiuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmenas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų kalbų ir vertimo politikoje [Nuoroda].

Europos ombudsmeno sprendimas, kuriuo baigiamas skundo 185/2005/ELB prieš Europos Komisiją tyrimas

Sprendimas

Byla 185/2005/ELB - **Atidaryta** 16/02/2005 - **Rekomendacijos** 31/03/2008 - **Specialioji ataskaita** 16/02/2005 - **Sprendimas** 04/12/2008

Sprendimo dėl skundo 185/2005/ELB prieš Europos Komisiją santrauka

Pagalbiniai konferencijų vertėjai (ACI) yra laisvai samdomi vertėjai žodžiu, samdomi konkrečioms konferencijoms ir posėdžiams. Kiekvienos konkrečios užduoties laikotarpis yra trumpas, paprastai trunka ne ilgiau kaip kelias dienas. 2000 m. Europos Komisija ir Europos Parlamentas nustojo samdyti vyresnius nei 65 metų ACI. Skundo pateikėjui, kuris šiose institucijose dirbo daugiau kaip 35 metus kaip ACI, 2004 m. sukako 65 metai. Nuo to laiko jis nebegavo darbo pasiūlymų iš šių institucijų. Skundo pateikėjas pateikė ombudsmenui du skundus prieš Komisiją ir Parlamentą, tvirtindamas, kad jie jį diskriminuoja dėl jo amžiaus. Antrojoje byloje prieš Parlamentą (byla 186/2005/ELB), kuri buvo baigta 2008 m. lapkričio 19 d., Parlamentas pritarė ombudsmeno rekomendacijos projektui, todėl ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo.

Byloje prieš Komisiją Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad Komisija tinkamai nepagrindė, kodėl ji skirtingai traktavo vyresnius nei 65 metų ACI. Tačiau Komisija atmetė tiek pasiūlymą dėl draugiško sprendimo, tiek Ombudsmeno pateiktą rekomendacijos projektą siekiant išspręsti šią problemą.

Kadangi šioje byloje keliamas svarbus principinis klausimas, Ombudsmenas Parlamentui pateikė specialiąją ataskaitą.

Savo Specialiajame pranešime ombudsmenas pažymi, kad jis jau rekomendavo Komisijai pakeisti dabartinę politiką, pagal kurią draudžiama įdarbinti vyresnius nei 65 metų ACI. Jis taip

pat rekomendavo, kad Komisija kompensuotų skundo pateikėjui.

Pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje draudžiama diskriminacija dėl amžiaus.

Ombudsmenas pripažįsta, kad skirtingas požiūris dėl amžiaus išimtinėmis aplinkybėmis gali būti pateisinamas siekiant „teisėtų tikslų“. Nagrinėjamu atveju ombudsmenas neatmetė galimybes, kad Komisijos nurodytas tikslas – įdarbinti ir mokyti naujus vertėjus žodžiu – gali būti „teisėtas tikslas“. Tačiau jis abejojo, ar *visiškas draudimas* įdarbinti vyresnius nei 65 metų ACI yra tinkamas ir būtinas šiam tikslui pasiekti.

Savo specialiojoje ataskaitoje ombudsmenas ragina Parlamentą pritarti savo rekomendacijai, kurią jis pateikė Komisijai.

DĖL SKUNDO APLINKYBIŲ

1. Skundo pateikėjas daugiau kaip 35 metus dirbo Europos institucijose kaip laisvai samdomas pagalbinis konferencijų vertėjas (toliau – ACI), verčiantis į prancūzų kalbą iš olandų, anglų, vokiečių, italų ir ispanų kalbų. Laisvai samdomi vertėjai žodžiu įdarbinami konkrečioms konferencijoms ir posėdžiams. Kiekvienos konkrečios užduoties laikotarpis yra trumpas, paprastai trunka ne ilgiau kaip kelias dienas.

2. 1999 m. liepos 13 d. Europos Parlamento biuras nustatė AKĮ įdarbinimo taisykles (toliau – 1999 m. taisyklės). 1999 m. liepos 28 d. Komisija ir Parlamentas pasirašė konvenciją dėl ACI darbo sąlygų ir finansinių sąlygų (toliau – 1999 m. Konvencija). Vėliau Tarybos reglamente Nr. 628/2000 (1) buvo numatyta, kad ACI turi būti įdarbinta kaip „*pagalbiniai agentai*“.

3. Šiomis aplinkybėmis Europos Komisija ir Europos Parlamentas nusprendė nebesamdyti vyresnių nei 65 metų amžiaus ACI. Savo sprendimus jos grindė Kitų Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 74 straipsniu (2). Vėliau kai kurios ACI (3) pradėjo teisminį procesą Pirmosios instancijos teisme prieš Komisiją ir Parlamentą (sujungtos bylos T-153/01 ir T-323/01 (4), byla T-275/01 (5) ir byla T-276/01 (6)), prašydamos panaikinti institucijų laiškus, kuriuose teigiama, kad jos nebegali įdarbinti vyresnių nei 65 metų ASI.

4. Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad dėl šių laiškų institucijos atsisakė įdarbinti ieškovus dėl jų amžiaus ir kad šie sprendimai buvo neteisėti. Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad institucijos klaidingai nusprendė, jog KTĮS 74 straipsnio 1 dalis taikoma ieškovams.

5. 2004 m. rugpjūčio 27 d. Komisija pateikė apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (byla C-373/2004 P (7)) dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo sujungtose bylose T-153/01 ir T-323/01.

DĖL TYRIMO DALYKO

6. Skundo pateikėjas nurodė, kad net po Pirmosios instancijos teismo sprendimo Komisija atsisakė jį samdyti kaip ACI. Šiomis aplinkybėmis jis teigė, kad Komisija nesilaikė Pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnio(8) ir Europos gero administracinio elgesio kodekso(9) 5 straipsnio 3 dalies, kurios abi draudžia, *be kita ko* , diskriminaciją dėl amžiaus.

7. Skundo pateikėjas teigė, kad Komisija turėtų nutraukti diskriminaciją, kurią jis patyrė nuo tada, kai jam sukako 65 metai. Jis taip pat pareikalavo iš Komisijos 14 619 EUR kompensacijos (10 932 EUR, t. y. prarastų pajamų, ir 3 687 EUR, susijusių su įmokomis į *Caisse de prévoyance des interprètes de conférence*) ir įvertino jo patirtą moralinę žalą 20 000 EUR.

8. Be to, jis teigė, kad Komisija nesilaikė Europos gero administracinio elgesio kodekso 19 straipsnio, susijusio su institucijų poreikiu pateikti informaciją apie apskundimo galimybes.

TYRIMAS

9. Skundo pateikėjas skundą pateikė 2005 m. sausio 16 d. 2005 m. birželio 8 d. Komisija išsiuntė savo nuomonę, kuri buvo perduota skundo pateikėjui, kad jis pateiktų savo pastabas. 2005 m. liepos 13 d. skundo pateikėjas pateikė savo pastabas.

10. 2005 m. gruodžio 13 d. ombudsmenas paprašė Komisijos pateikti papildomos informacijos. 2006 m. kovo 20 d. Komisija atsakė į jo prašymą. 2006 m. balandžio 2 d. ir 2006 m. gegužės 19 d. skundo pateikėjas pateikė savo pastabas.

11. 2006 m. gruodžio 1 d. ombudsmenas raštu kreipėsi į Komisijos pirmininką, prašydamas draugiško skundo sprendimo. 2007 m. kovo 16 d. Komisija išsiuntė atsakymą, o 2007 m. gegužės 25 d. skundo pateikėjas pateikė savo pastabas.

12. 2008 m. kovo 31 d. ombudsmenas pateikė Komisijai rekomendacijos projektą. 2008 m. birželio 26 d. Komisija išsiuntė išsamią nuomonę dėl šio rekomendacijos projekto. 2008 m. liepos 31 d. skundo pateikėjas pateikė savo pastabas dėl Komisijos nuomonės.

OMBUDSMENO ANALIZĖ IR IŠVADOS

A. Įsakymas dėl bendros vyresnių nei 65 metų ACAI diskriminacijos politikos ir susijęs teiginys

13. Ombudsmenas mano, kad šioje byloje keliamas svarbus principinis klausimas. Jis mano, kad Komisija, nustatydama visišką draudimą samdyti vyresnius nei 65 metų laisvai samdomus pagalbinius konferencijų vertėjus, pažeidžia nediskriminavimo dėl amžiaus principą. Tai yra netinkamo administravimo atvejis, kurio svarba pateisina specialiosios ataskaitos pateikimą Parlamentui. Ombudsmeno analizė dėl šio teiginio pateikiama Parlamentui pateiktoje specialiojoje ataskaitoje, kuri pridedama prie šio sprendimo. Ombudsmeno statute nustatyta,

kad pranešimo pateikimas Europos Parlamentui yra paskutinis Ombudsmeno tyrimo etapas.

B. Ombudsmenui pateiktų Europos gero administracinio elgesio argumentų kodekso 19 straipsnio pažeidimas

14. Skundo pateikėjas nurodė, kad Ombudsmenas turėtų išnagrinėti, ar priimdama sprendimą jo nesamdyti Komisija laikėsi Europos gero administracinio elgesio kodekso 19 straipsnio, kuriame nurodyta:

„Institucijos sprendime, kuris gali neigiamai paveikti privataus asmens teises ar interesus, nurodomos galimybės apskųsti sprendimą. Jame visų pirma nurodomas teisių gynimo priemonių pobūdis, įstaigos, kuriose jomis galima pasinaudoti, taip pat naudojimosi jomis terminai.

Sprendimuose visų pirma nurodoma galimybė kreiptis į Ombudsmeną ir pateikti skundus Europos bendrijos steigimo sutarties 230 ir 195 straipsniuose nurodytomis sąlygomis.“

15. 2006 m. kovo 10 d. nuomonėje Komisija nurodė, kad Europos gero administracinio elgesio kodeksas jai nėra teisiškai privalomas. Tačiau jo paties kodekso 3 straipsnis buvo privalomas ir jame buvo numatyta: „Šiuo atveju, kai tai numatyta Bendrijos teisėje, priemonėse, apie kurias pranešta suinteresuotajai šaliai, turėtų būti aiškiai nurodyta, kad apeliacinis skundas yra įmanomas, ir aprašyta, kaip jį pateikti.“ Šiuo atveju Komisija nepriėmė jokio sprendimo dėl skundo pateikėjo. Todėl Komisija nusprendė, kad minėtas straipsnis netaikytinas.

16. Savo pastabose skundo pateikėjas pripažino, kad sprendimas nebuvo priimtas, ir priminė, kad tai yra viena iš problemų, su kuriomis ieškovai susidūrė vykstant teismo procesui.

Ombudsmeno vertinimas

17. Atsižvelgdamas į tai, kad skundo pateikėjas pripažino, jog sprendimas nebuvo priimtas, ombudsmenas mano, kad šiuo skundo aspektu nėra netinkamo administravimo.

C. Išvados

Ombudsmenas remiasi savo specialiuoju pranešimu dėl įtarimų dėl bendros diskriminacijos politikos. Jis nenustatė netinkamo administravimo, susijusio su tariamu Gero administracinio elgesio kodekso 19 straipsnio nesilaikymu.

Apie šį sprendimą bus pranešta skundo pateikėjui ir Europos Komisijai.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Priimta Strasbūre 2008 m. gruodžio 4 d.

(1) 2000 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas Nr. 628/2000, iš dalies keičiantis Reglamentą Nr. 259/68, nustatantį Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 76, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 628). Šio reglamento 1 straipsnis suformuluotas taip:

„[...] (2) Todėl visi konferencijų vertėjai žodžiu turėtų būti įdarbinti kaip pagalbinių darbuotojai, kuriems taikoma Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų III antraštinė dalis (...)

Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 78 straipsnis papildomas šia dalimi:

Tos pačios įdarbinimo ir atlyginimo sąlygos, taikomos Europos Parlamento įdarbintiems konferencijų vertėjams žodžiu, taikomos pagalbiniam personalui, kurį Komisija įdarbina kaip konferencijų vertėjus žodžiu Bendrijos institucijų ir įstaigų vardu.“

(2) KTJS 74 straipsnyje (tuo metu galiojusios redakcijos) buvo numatyta: „Neskaitant veiklos nutraukimo mirties atveju, pagalbinių personalo įdarbinimas nutraukiamas: 1. kai sutartis sudaroma nustatytam laikotarpiui: (...) B) mėnesio, kurį tarnautojui sukanka 65 metai, pabaigoje (...)“

(3) Skundo pateikėjas nebuvo šio teismo proceso šalis.

(4) Sujungtos bylos T-153/01 ir T-323/01 *Alvarez Moreno prieš Komisiją*, 2004 m., Rink. VT p. I-A-161 ir II-719.

(5) Byla T-275/01 *Alvarez Moreno prieš Parlamentą*, 2004 m., Rink. VT p. I-A-171 ir II-765.

(6) Byla T-276/01 *Garroni prieš Parlamentą*, 2004 m., Rink. VT p. I-A-177 ir II-795.

(7) Byla C-373/04 P *Komisija prieš Alvarez Moreno* (2006 m.), Rink. p. I-1.

(8) Pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje nustatyta: „Draudžiama bet kokia diskriminacija dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.“

(9) Europos gero administracinio elgesio kodekso 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta: „Pareigūnas visų pirma vengia nepagrįstos visuomenės narių diskriminacijos dėl pilietybės, lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.“